

1895-05-08

AFSENDER

Nanny Bech

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Arkivplacering:

Mappe 49 nr. 28

DOKUMENTINDHOLD

Omtaler portræt af Peter Skovgaard. Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

8-5-95

Alvor det er mærkeligt, at vide Eder
hvør saa Mennesker, sammen derover,
og hvor det var mærkeligt at få Pæd
for Dig Toakim, for Vlevang, Telt derfor
og Telt omis både Gudsatter, for D.T. Men
vid Dr hvad Toakim, jeg tror Dr er rent
Tømmeløst, jeg har jo ikke snakket en
Sunde om deres Mad, Tederen blev jo
til Dig om "den jydde Sal", og det eneste jeg
vid jeg har talt om dem derover er at jeg
sagde - "at man maatte være Plottentoter
om man ikke holdt af Linder og Agg.
Ma." Derfor svarede Dr - "at naar Plottentoter,
var I jo ikke, saa Dr havde da ingen Regt."
Og det viser sig da ogsaa, havde gudst gde.

deligt, at Børgertilfæld - bekendes ikke at tænke
da over den Røstendel hos I fjerde sammen, 90.
frænden den hele Tid - af sinne dælg - i det
at 1000 Augustinus skædes, - og jeg tænker
at agere dagene og ligge en lykkelig ved alle de
kommentar. - Jeg sad jo med mig ind til her
det vil jeg ikke nægte, men jeg synes at jeg en
blevet den uendelig gammel, og tænkte den
jagers til at sidde stille for min til kærkommen
da det endelig totes mig, - men, vilde det
være en hemmelighed at vinde og til Givits,
men det bekendes jo heller ikke, jeg en glad ved
at de at mig af den Rosenfeldt alt imellem, og
glad ved, om de der, om agere i julestuen gaar den
imellem begge Aarene, og at to her. Min her
menad har parerter været lidt dærlig, men
har det da bader min, og Mandag Morgen dærlig
vi end til Standtligt, for at vi to gamle Løter har
denne lidt kammer, det er den godt, for alt som de
nære for blivne der mere Venlighed og Venlighed
i samfundet mellem os - men det skulde være
Gode Vilje, at vi skulde blive i Løter for over
jeg vilde ønske - men vil jo lidt bide
mig stille, for Gode Vilje. Hver den det Løt-
Den stige og, havde stige end. Jeg var ikke for
Den Vedtæling da jeg ikke var end vel til at gå ad
den Gang, men Malt og blevet ved at tale over
Tæter Fortækt, og vilde ikke lade mig have Reg
inden jeg kom for, den frie. Den frendte
jeg det forlader Løter eller Eftersom, og har
den til minnen Rane end den skækkede Rane
for - det er for sild, De kan ikke komme ind,
jeg bader, og er det ikke umuligt, jeg en kom
den lang en Vei - Men sagde jeg - men - det er over
6 - det er den Rane at to Minutter, det er bare
det Billedet jo, den gæder vil de - "hvilket"
Toakten Hørgaards Fortækt af sin Løt. Men
end lang indtækt Rane, - og ind. -
Men jeg stod og fegtede mig, stod den pludselig
ved Løter af mig, og da den lagde Mætte til
at minne mig glad med til. I Mætte den den
bakter os - sagde den - ja det er den den den
i samfundet mellem os - men det skulde være

skjellige Meninger om - nogen kan vel ikke
lide det - andre - kan forstaaeligt gaa, jeg har
selv faaet ridde og gaaet over det - jeg kjendes
de dele, for jeg har en kiendelse af det store, skal de
vide." Han var aabenbart tilfreds med mig, for
da jeg gik, gav han mig kjaendelse, og vilde ikke
tage Indgangspenge, begyndte trostmodigt at vise
mig noget mere, men som min Hoijselsdag
forbød mig, at fordybe mig i. End I give retes
et Afsked fra mig, - naar hans "Kommer"
(det kaldte Pleamen det det lille Dæng) forder
er ikke sagt jeg skiver til ham, - men hans pro-
riske gave skal være ham vis. - Altsaa jeg
var paa Thorvaldhus den forleden dag, for at
hente min Bægre, foruden at se til dem, der
var meget hyggeligt, de var i klaver, der Fader smuk-
ke ved Blomsterne, der Moder stoppede Boene, ston-
per, Bodil Marie gik og var var - og Jonatthan og
hans Lungeborg gik og var lykkelige. Bægrene var alle
jeg dog lade Gæstene, kende, den var mig for lovs.
Tænk mine Kjære Venner, allesammen, Gud
i Vold, - Maltz og jeg vilke Eder meget Kjærligt.
Din hæng